

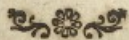
Titel: Tanker forfattet af en Solicitant paa den 17 Januarii 1773.

Citation: "Tanker forfattet af en Solicitant paa den 17 Januarii 1773.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5*, P.H. Høecke, 1773, s. 7.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_005-shoot-w2_005_026_p7_bZONE1226558/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

hvor finder man nogen Regjering, den maae være saa god som den findes kan, at der ikke findes Misforstaaelse, skönt uden Aarsag?

Mange Mennesker ere saa tilbedindet, at naar det ey gaaer dem efter Nuskke og Wille, saa udbryder de med en utilladelig Malice. Men alle saadanne giver tilkiende en ringe Indsigt og Forstand. De begriber ikke, at Statens Læger og Doctores (Vignesseviit's at tale) i hvor gierne de susker, ey saa hastig kan stille den Sygdom og Smerte, som dens Legeme er besnaget med. Mange Ting synes for Menneskene at være gode og ere dog onde, saa at de kloge og beste Statsmænd kan imod deres Wille ofte blive bedrager; thi, kunde de som en Guldsmed strax prøve det falske Metal imod det gode, saa var Sagen let afgjort. Men, hertil udfordres meere end en ubetanksom Veltalenhed i Compagnier og Samsinger, hvor saadanne Geister bliver tilhøret med Aplaus og berømmet, formedelsk deres Tale ey af de Fornuftige bliver igiennemdrevet.

Men hvorledes merker man ey ofte, at Uvidenhed og Dumdriftighed gemeenligen fører Ordet, og tør tale om de Ting, som overgaaer deres Horizont, naar de Kloge tier stille og ey lader sig merke med det, som de veed og kunde sige.

3) Saa bør vi alle, som har oplevet denne Dag og erfaret Herrens vor Guds Frelse, naadige Barmhertighed og Nædning af den Nød, vi vare gerandet i, aldrig forglemme at takke, love og prise ham, ey allene naar denne Dag igien fremkommer, men og alle vore Livets Dage, og kundgiøre den for vore Værn, med Forestilling om vor Guds besynderlige Frelse, paa det at vor Taksigelse kan ligesom vore Eyendele gaae i Arv